

الحمد لله الذي نحمده ونستعينه ونستغفبه ونستهديه ونعوذ بالله من شرور أنفسنا وسيئات أعمالنا، والصلاه وسلام على سيد الانبياء والمرسلين حضرت محمد مصطفى (ص) وعلى آله الطيبين الطاهرين المعصومين لمنتجبين امابعد قال الله تبارك و تعالى في الكتاب الكريم.

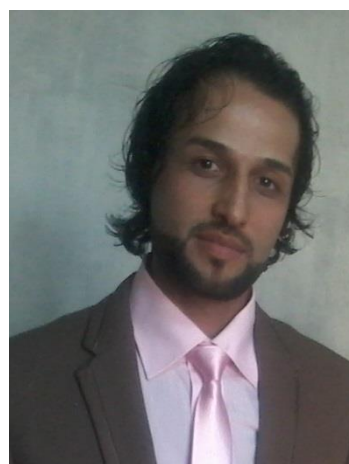
اعوذ بالله من الشيطان الرجيم بسم الله الرحمن الرحيم

“يا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِنْ ذَكَرٍ وَأُنْثَىٰ وَجَعَلْنَاكُمْ شُعُوبًا وَقَبَائِلَ لِتَعَارَفُوا إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ أَتْقَاكُمْ،”
امابعد!

وحدت و همبستگی

نوشته: احسان الله محمدی

7 نومبر 2015

همه ما وشما میدانیم که آموزه‌های قرآنی همواره تاکید بر اتحاد میان مسلمانان، دستور به وحدت داده است، و آن وحدت و همبستگی که تداوم و پایداری نظام‌ها و ملت‌ها به آن بستگی دارد و به همین دلیل، تمام ملت‌ها برای وحدت و همبستگی اهمیت خاصی قائل شده‌اند؛ به عنوان نمونه وقتی در تاریخ جنگ‌های صلیبی دقت می‌کنیم، می‌بینیم مسیحی‌ها از مذهب به عنوان بهترین حربه برای اتحاد خود بهره برده‌اند، یا در جنگ جهانی دوم، آلمانی‌ها برای همبستگی خود از عنوان نژاد برتر استفاده کردند.

در این خصوص دین مبین اسلام نیز از سایر ادیان و مذاهب مستثناء نبوده و اهمیت خاص برای این موضوع قائل شده است. قرآن کریم بر این نکته، تأکید کرده، که «وحدت مایه استوار و نیرومندی است، ولی اختلاف موجب شکست، سستی و ازکف دادن قوت و قدرت است».

خداوند در قرآن کریم مقام از جنگ بدر که در جریان آن شماره مسلمانان کمتر از یک سوم (3/1) مشرکان بود، توشه، سلاح و آمادگی کمتری داشتند، اما سرانجام پیروزی از آن مسلمانان گشت این است وحدت و همبستگی.

آیت مبارک که خدمت شما قرائت شد: «يا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِنْ ذَكَرٍ وَأُنْثَىٰ وَجَعَلْنَاكُمْ شُعُوبًا وَقَبَائِلَ لِتَعَارَفُوا إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ أَتْقَاكُمْ»، ای مردم، ما شما را از مردی و زنی آفریدیم و شما را تیره‌ها و قبایلی قرار دادیم تا همدیگر را درک کنید (وزندگی هماهنگ داشته باشید) بافضیلت ترین شما در نزد خداوند باتقواترین شماست».

در سوره آل عمران آیت 103 خداوند متعال می‌فرماید: «وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَلَا تَنَازَعُوا». از خدا و پیامبرش اطاعت کنید و با یکدیگر به نزاع برنخیزید که، ناتوان شوید».

در سدر اسلام اتحاد از زمان رسول اعظم جایگاه ویژه‌ای داشت و از اولین اقداماتی که رسول گرامی اسلام (ص) بعد از تشکیل حکومت اسلامی در شهر مدینه انجام داد و به وسیله آن آیین آسمانی همبستگی مسلمانان را در ظاهر و باطن تقویت کرد، و مسلمانان را به گرد پرچم اسلام جمع کرده و همه آنان «لا اله الا الله» گفته در اطراف پیامبر حلقه می‌زدند، دل‌ها و باور هایشان را نیز با اسلام و کلمه توحید به هم نزدیک کرده، روح برادری و همدلی که بر وجود آنان می‌دمید و به این ترتیب از سویی، همبستگی ملی مسلمانان کامل شد. و از سوی دیگر، خطر تفرقه، یکی از مهم‌ترین خطراتی که این آیین جهانی را تهدید می‌کرد و بیم آن می‌رفت که جمعیت نوپای مسلمانان را پراکنده کند، از میان برداشته شد. آن حضرت (ص) به این وسیله میان یاران و هواداران خویش پیمان برادری جاری کرد و به مسلمانان فرمود: «>هریک از شما بایک دیگران پیمان اخوت ببندید. و به این ترتیب، پیام قرآنی همبستگی را در قالب «انما المومنون اخوه» به مناسبت اهمیت این پیام قرآنی و ضرورت همبستگی مسلمانان عالم و شیوه‌های حفظ همبستگی در پرتو قرآن رابه کار برید<<».

رسول اکرم (ص) در روایتی؛ برتری‌های نژادی رانفی فرموده و مردم رابه خدای واحد، پدر واحد و برتری ناشی از تقوا توجه می‌دهند می‌فرماید: «ای مردم، به درستی که پروردگار شما یکی است و پدر شما یکی است. همه از آدم هستید و آدم از خاک است. گرامی‌ترین شما نزد خداوند با تفاوت‌ترین شماست) پس عرب را بر عجم و عجم را بر عرب برتری نیست. "یعنی پیامبر (ص) رنگ، پوست، نژاد، قوم، ملیت و زبان را نفی نموده و همگی را برابر خطاب کرده است؛ بریک انسان تنها انسانیت مهم است.

خداوند می‌فرماید: <وَلَقَدْ كَرَّمْنَا بَنِي آدَمَ> خداوند برای انسان‌ها کرامت، حیثیت، شرف و عزت عطاء کرده است، پس در قدم نخست انسان را باید به عنوان انسان و انسانیت اش شناخت. ولی پیمان اخوت و برادری را با کسی داشته باشیم که تحت پرچم پر نور توحید دین مبین اسلام قرار داشته باشد. فرق‌های مذهبی بر مؤمنان مهم نباید باشد. هر کسی که کلمه توحید "لا اله الا الله محمد رسول الله" را به زبان داشته باشد کافی است.

حضرت علی (ع) قرآن را عامل وحدت مسلمانان می‌داند و رمزگشایی می‌کند از این که چرا عده‌ای با هم اختلاف دارند: «در صورت که خدای شان یکی، پیامبرشان یکی و کتاب شان یکی است. آیا خدای سبحان آن‌ها رابه اختلاف امر فرمود؟» (خطبه ۱۸ نهج البلاغه).

همچنین یکی از مهم‌ترین آیات وحدت در قرآن کریم، در سوره آل عمران آیه ۱۰۳ است که می‌گوید: «وَأَعْتَصِمُوا بِحَبْلِ اللَّهِ جَمِيعًا وَلَا تَفَرَّقُوا»>، همگی چنگ به وسیله الهی بزنید و پراکنده نشوید». یعنی (به قرآن، پیامبرش و اهل بیت رسول الله (ص) که ریسمان الهی و نیز محور همبستگی قرار داده شده است و به مسلمانان دستور می‌دهد که با تمسك به این دوه وحدت امت اسلامی تحقق بخشیده است چنگ بزنید.

مسأله اطاعت از پیامبر (ص) پایبندی به او امر آن حضرت و پیروی از تصمیمات و دستورهای سیاسی، اجتماعی، اقتصادی، و قضایی موضوعی است که در تحقق بخشیدن به وحدت و همبستگی مسلمانان نقش بسزایی

دارد و آثار روحی و معنوی بسیاری بر آن مترتب است، زیرا خداوند متعال در مورد پیامبر (ص) فرموده است: «و هرگز از روی هوای نفس سخن نمی گوید، آنچه می گوید چیزی جز وحی که بر او نازل شده نیست». از این رو، اطاعت از او در حکم پیروی از خداوند و ایمان به او، ایمان به رسالت الهی است. چون جانشینی خداوند در زندگی مادی، در واقع از آن اوست: «کسی که از پیامبر (ص) اطاعت کند خدا را اطاعت کرده، و کسی که سرپا زند، تو را نگهبان او نفرستادیم». پس نتیجه کلام مشخص است که باید به گفتار و فرمان آنحضرت (ص) نیز سرسجده و اطاعت داشته باشیم. پیامبر خدا میفرماید: (من كنت مولاه فهذا علي مولاه، اللهم وال من والاه عاد من عاداه) >> هر کس که من دوست او هستم، علی هم دوست اوست، خداوند یار کسی باش که یاور اوست و دشمن کسی باش که دشمن اوست <<. بر ماسلمانان لازم است بر اینکه از خداوند اطاعت داشته باشیم باید به گفته ها و دستورات پیامبرش نیز عمل نمایم و ریسمان الهی که خاتم النبیین و اهل البیت شان است از چنگ مان رهانگرده. یعنی در حقیقت اطاعت از امام برحق مان علی (ع) اطاعت از پیامبرش است و اطاعت از پیامبر (ص) در واقعیت اطاعت از خداوند متعال میباشد.

پس باید برای پیروی از خداوند، پیامبرش و امامان عصر زمان و با پیروی از تعلیم و تعلم که برای وحدت و همبستگی در بین اسلام را تقویت کرده است مانند: تعلیم و تعالیم امام باقر و امام صادق علیهم السلام و طرق گوناگون و تلاش های سایر ائمه (ع) همگی در راستای حفظ اسلام و جلوگیری از تفرقه در میان امت اسلامی بوده است. حتی می بینیم امام صادق (ع) به قدری در این خصوص با سایرین رابطه برقرار نمودند که تعداد بسیار زیادی از شاگردانشان غیر شیعی بوده اند که از محضر امام صادق (ع) کسب فیض نمودند. مالک و ابوحنیفه از بزرگ ترین فقه های مذاهب هستند که از محضر امام باقر (ع) و امام صادق (ع) بهره های فراوان برده اند.

در نتیجه گفته می توانیم: ماباید در جوامع اسلامی برای تحقق اتحاد ملی تمام تلاش و کوشش های خویش را بکار گیریم تا باشد که خداوند متعال، رسول مبارک از میان خشنود گردد. یعنی اینکه با توجه به اهمیت اتحاد اسلامی بر همگان ضرورت دارد. که برای حفظ و بقای اسلام ناب، با هم متحد شوند و در برابر تبعیض نشنلیزمی، سوسیالیزمی، کپیالیزمی و غیره قد علم نمایم. تابیدن وسیله در عمل مطیع و پیرو خاتم الانبیا محمد مصطفی (ص) و ائمه اطهار علیهم السلام باشیم؛ چراکه با تاسی از سیره و روش های آنان است که می توان به این امر مهم دست یافت.

وسلام علیکم و رحمة الله وبرکاته!